

NOCTURNĂ

Intru-n Sibiu încet ca-ntr-o-ncăpere
În care e un mort. Pe partea dreaptă
Am zidurile surde de tăcere.
Pe partea stîngă inima-nțeleaptă.

5 În jur văd numai porți și-n porți ferestre
Iar în ferestre ochi care mă-nghiață.
Intru-n Sibiu domol ca-ntr-o poveste
În care port viziera peste față.

Cu fiecare pas făcut prin singe
10 Tot mai adînc pătrund în noaptea care
Întîi de jos în sus în mîini mă strînge
Apoi de sus în jos mă prinde-n ghiare.

Stradelele mă-nghit dintr-una-ntr-alta
Iar scările mă urcă și coboară,
15 De nu mai știu: biserica e-n balta
Cerului larg sau ceru-n ea scoboară.

Și peste tot o liniște ca-n clipa
Cînd marea se sărută cu pămîntul.
Liliacu-și linge-n somn trudit aripa
20 Și printre arbori vechi foșnește vîntul.

Mai în Sibiu cum intră-n ceață luna,
Mă mult alunecînd decît cu pasul,
Și-n liniștea ce-nchide-n ea furtuna
Ascult cum bate-n turnul straniu ceasul.

25 Intru-n Sibiu livid, sătul de viață.
Dar pregătit pe străzile uitate
În fiecare clipă să dau față
Cu mortul care umblă prin cetate.